N°. 24. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 28 JANUARIJ.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 27 Januarij jl., n°. 45, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

bij het corps ingenieurs van den waterstaat, met ingang van 1 Mei aanstaande, te bevorderen:

tot ingenieur van de 1ste klasse, den ingenieur van de 2de klasse *J. Dirks*;
tot ingenieur van de 2de klasse, den adspirant-ingenieur *T. Bleckmann*;
tot adspirant-ingenieur, den surnumerair *E. Steuerwald*.

Bij besluit van 27 Januarij jl., n°. 46, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. aan den hoofdingenieur-titulair van den waterstaat *J. H. Doeters van Leeuwen*, met ingang van 1°. Mei aanstaande, te verleenen een eervol ontslag uit 's Rijks dienst, behoudens zijne aanspraak op pensioen, en onder dankzegging voor zijne veelvuldige en langdurige aan den Staat bewezen diensten;

2°. te benoemen tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw den hoofdingenieur-titulair van den waterstaat *J. H. Doeters van Leeuwen*.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 26sten Januarij 1860, n°. 30, is aan mr. *C. H.* [illegible] ontslag verleend [illegible] ten over het [illegible] te Heerenveen, en is voorts in zijne plaats tot lid van dat collegie benoemd mr. *H. R. Warmolts*, president der arrondissements-regtbank te Heerenveen.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 26sten Januarij 1860, n°. 56, goedgevonden, te benoemen:

bij het wapen der infanterie:

bij het 8ste regement, tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant *J. H. Wichers*, van het instructie-bataillon.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

Eerst heden ontvangen wij door de Londensche bladen den *officielen* tekst der rede, waarmede de Koningin den 24sten dezer het Parlement geopend heeft. Dat stuk, waarvan men door den telegraaph eenige zinsneden heeft leeren kennen, is van den volgenden inhoud:

» MYLORDS EN HEEREN!

» Met groot genoegen zie ik u weder in het Parlement vereenigd en roep ik uwe medewerking en uwen raad in.

» Mijne betrekkingen met de vreemde mogendheden zijn voortdurend op eenen vriendschappelijken en voldoenden voet.

» Bij het sluiten der laatste zitting gaf ik u kennis dat aan mij voorstellingen waren gedaan, ten einde te vernemen, of, in geval door de groote mogendheden van Europa eene conferentie gehouden wierd met oogmerk om schikkingen te maken in betrekking tot den tegenwoordigen en toekomstigen toestand van Italie, door mij een gevolmagtigde zou worden afgevaardigd, om aan zulk eene conferentie deel te nemen. Sedert heb ik van den Keizer van Oostenrijk en den Keizer der Franschen eene formele uitnoodiging ontvangen om eenen gevolmagtigde af te vaardigen naar een congres, hetwelk zou bestaan uit de vertegenwoordigers der acht mogendheden, welke de tractaten van Weenen van 1815 onderteekend hebben; terwijl als onderwerpen waarmede dat congres zich zou bezig houden, opgegeven werden: de kennisneming van de in Zürich gesloten tractaten en beraadslagingen, waaraan behalve de genoemde mogendheden ook de hoven van Rome, Sardinie en de Beide Sicilien zouden deel nemen, over de meest geschikte middelen tot bevrediging van Italie en tot duurzame bevestiging van deszelfs welvaart.

» Ten allen tijde door den wensch bezield om deel te nemen aan handelingen, die de handhaving van den vrede ten doel hebben, nam ik die [illegible] aan, maar tevens maakte ik bekend dat ik op zulk een congres standvastig het beginsel zou verdedigen, dat geen uitwendig geweld [illegible] worden gebezigd om aan de bevolking van Italie eenige bepaalde [illegible] of regeringsvorm op te dringen.

» Er hebben omstandigheden plaats gehad, die tot eene verschuiving van het congres [illegible] aanleiding gegeven, zonder dat een tijdstip voor deszelfs bijeenkomst is bepaald geworden; maar hetzij dan op een congres, hetzij [illegible] van afzonderlijke onderhandeling, zal ik voor het Italiaansche volk [illegible] van vreemde gewapende tusschenkomst in deszelfs inwendige aangelegenheden trachten te verwerven, en ik vertrouw dat de zaken van het Italiaansche schiereiland vreedzaam en op voldoende wijze zullen kunnen geregeld worden. De daartoe betrekkelijke bescheiden zullen u [illegible] worden voorgelegd.

» Met den Keizer der Franschen ben ik in onderhandeling om het handelsverkeer tusschen de beide landen uit te breiden en alzoo de banden van vriendschap en bondgenootschap tusschen dezelve nog naauwer toe te halen.

» Daar tusschen Spanje en Marocco een geschil ontstaan was, heb ik getracht door vriendschappelijke middelen eene breuk te voorkomen, doch tot mijn leedwezen zonder goeden uitslag. Ik zal bevelen dat bescheiden te dezer zake aan u medegedeeld worden.

» Nadat mijn gevolmagtigde en die van den Keizer der Franschen zich ingevolge hunne instructien naar den mond van de rivier de Peiho begeven hadden om naar Peking te gaan en in die stad de ratificatien van het verdrag van Tientsin uit te wisselen, overeenkomstig art. 56 van dat verdrag, werd hun de verdere reis door geweld belet, en er had eene botsing plaats tusschen de Chinesche forten aan den mond der rivier en de scheepsmagt door welke de gevolmagtigden begeleid werden.

» De geallieerde strijdkrachten spreidden bij deze gelegenheid hare gewone dapperheid ten toon, maar werden, na een gevoelig verlies te hebben geleden, genoodzaakt terug te trekken.

» In overeenstemming en zamenwerking met den Keizer der Franschen bereid ik eene expeditie voor, ten einde voldoening en de uitvoering der bepalingen van het verdrag van Tientsin te erlangen. Het zal mij verheugen wanneer de Keizer van China spoedig de gematigde vorderingen, die de gevolmagtigden zullen doen, inwilligt en daardoor de noodzakelijkheid van het bezigen van geweld voorkomt.

» Bescheiden te dezer zake zullen u op mijnen last voorgelegd worden.

» [illegible] magtiging, door een officier van de Vereenigde Staten gepleegde handeling ten aanzien van het eiland San Juan, tusschen het Vancouvers-eiland en het vaste land gelegen, zou aanleiding hebben kunnen geven tot ernstige botsingen tusschen mijne krijgsmagt en die der Vereenigde Staten. Zulk eene botsing is echter vermeden, zoo door de verstandige gematigdheid van mijne officieren en burgerlijke beambten daar ter plaatse, als door de billijke voorloopige schikking welke te dezer zake door de regering der Vereenigde Staten is voorgesteld geworden.

» Ik vertrouw dat de quaestie aangaande de grensscheiding, waaruit deze moeijelijkheid is ontsproten, minnelijk geschikt zal kunnen worden overeenkomstig met de regten der beide staten, zoo als die bepaald zijn bij het eerste artikel van het tractaat van 1846.

» De laatste vonken van den opstand in mijne Oost-Indische bezittingen zijn uitgedoofd; mijn Onderkoning heeft eenen vreedzamen togt volbragt door de streken die het hoofdtooneel der onlusten geweest waren, en door eene verstandige vereeniging van vastheid en grootmoedigheid is mijn gezag allerwege hecht en, zoo ik vertrouw, duurzaam gevestigd. Ik heb van mijnen Onderkoning de meest verblijdende berigten ontvangen aangaande de trouw mijner Indische onderdanen en den goeden geest, welken de inlandsche vorsten en groote landeigenaars aan den dag leggen. De aandacht van het bewind in Indie is gevestigd geworden op de ontwikkeling van de inwendige hulpbronnen des lands; en het verheugt mij u te kunnen mededeelen dat deszelfs financiele uitzigten zich verhelderd hebben.

» Ik heb met den Keizer van Japan een tractaat gesloten, en met de republiek Guatemala eene overeenkomst tot regeling der grenzen. Ik heb last gegeven, beide die verdragen aan u voor te leggen.

» MIJNE HEEREN VAN HET HUIS DER GEMEENTEN!

» Ik heb bevel gegeven dat de begrootingen voor het volgende jaar aan u voorgelegd worden. Zij zijn opgemaakt met het oog op eene krachtige ontwikkeling van de land- en zeemagt en van 's lands verdedigingsmiddelen.

» Het verheugt mij u te kunnen mededeelen dat de toestand der staatsinkomsten bevredigend is.

» MYLORDS EN HEEREN!

» Met voldoening en met trots heb ik de uitgebreide aanbiedingen van vrijwillige dienstneming aangenomen, welke ik van mijne onderdanen ontvangen heb. Deze uiting van den volksgeest heeft een gewigtig element aan ons stelsel van nationale verdediging toegevoegd.

» Er zullen u ontwerpen worden voorgelegd om de wetten, welke 's volks vertegenwoordiging in het Parlement regelen, te verbeteren en aan die vertegenwoordiging een ruimeren en hechteren grondslag te verschaffen.

» Ernstig beveel ik u aan, uwe werkzaamheden te hervatten tot verbetering van onze regtspleging, inzonderheid met opzigt tot de bankroeten, de overdragt van grondeigendom enz.

» Het strekt mij tot levendige vreugde op te merken, dat de groote belangen des lands over het algemeen in een gezonden en bloeijenden toestand verkeeren; dat het pauperisme en de misdaden hebben afgenomen, en dat in de geheele uitgestrektheid van mijn Rijk, zoo in het Vereenigd Koningrijk als in mijne kolonien en overzeesche bezittingen, een geest heerschende is van trouw, van tevredenheid, van orde en van gehoorzaamheid aan de wet.

» Met hartgrondige dankbaarheid jegens den Almagtigen Regeerder der natien voor deze onschatbare zegeningen, bid ik vurig dat Zijn

weldadig Alvermogen uwe beraadslagingen leide tot vermeerdering en bevestiging van de welvaart en het geluk van mijn volk."

— Bij de beraadslaging over het op de troonrede te geven antwoord, welke met de aanneming der in den geest des bewinds gestelde ontwerpen geëindigd is, liet lord Palmerston zich in het Lagerhuis over de Italiaansche aangelegenheden nagenoeg aldus uit: »Het door sommige dagbladen onlangs gegeven berigt dat Harer Majesteits gouvernement in de maand Augustus ll. aan dat van Frankrijk zou hebben voorgesteld onderling eene bijzondere overeenkomst betreffende Italie's zaken aan te gaan, is geheel ongegrond. Op dit oogenblik is Harer Majesteits gouvernement niet gebonden door eenige overeenkomst met eene andere mogendheid betreffende Italie.

»Het is waar, onze gezant te Parijs, lord Cowley, is in den laatsten tijd een of twee malen in Londen geweest, en voorzeker ook ter behandeling van dienstzaken; maar het is zeer natuurlijk, dat het gouvernement wenscht zich van tijd tot tijd persoonlijk met zijnen gezant te onderhouden, uit zijnen mond inlichtingen te ontvangen en hem mondeling voorschriften te geven, vooral wanneer hij met zoo weinig moeite kan overkomen. Doch hij heeft bij die gelegenheid geene zoodanige openingen van wege het Fransche gouvernement overgebragt, als waarop door eenen van de sprekers, dien wij zoo even hoorden [den heer Disraëli] gedoeld werd: hij heeft geen voorstel tot eene afzonderlijke overeenkomst betreffende Italie overgebragt, hoedanig voorstel naar de meening van dien spreker door Frankrijk gedaan en door ons afgewezen zou zijn.

»Het is waar dat wij gezocht hebben ons omtrent Frankrijks inzigten betreffende Italie's zaken te vergewissen en dat wij daarover met lord Cowley hebben gesproken; maar dit was noodig opdat wij met kennis van zaken zouden kunnen oordeelen of de uitnoodiging tot bijwoning van het congres door ons al of niet aangenomen zou dienen te worden. Immers waarom zouden wij vertegenwoordigers naar het congres zenden, wanneer wij de zekerheid hadden dat wij er alleen zouden staan of slechts de minderheid aan onze zijde zouden hebben? Over dat punt alzoo hebben mededeelingen en gedachtenwisseling tusschen het Engelsche en het Fransche gouvernement plaats gehad.

»Aangaande de vraag of wij de uitnoodiging tot het congres dienden aan te nemen, overwogen wij, wat het gevolg zou zijn indien wij weigerden. Wierd door onze weigering de bijeenkomst van het congres belet, dan zou het in Italie welligt hebben kunnen komen tot jammerlijke rustverstoringen en wanordelijkheden, en deze zouden wij te verantwoorden gehad hebben. Wierd het congres niettegenstaande onze weigering gehouden, dan zouden wij uitgesloten geweest zijn van de regeling eener groote aangelegenheid van Europeesch gewigt, en zou deze misschien eene verkeerde beslechting hebben bekomen, welke wij zouden hebben kunnen verhoeden, indien wij op het congres vertegenwoordigers gehad hadden.

»Wij rekenden ons alzoo verpligt, de uitnoodiging aan te nemen en waren bereid op het congres te verschijnen, vrij van verbindtenissen, maar onbewimpeld verklarende dat de Italianen meester van hunne eigene zaken dienden te worden gelaten. Wordt deze staatkunde gevolgd, wordt aan de Italianen vrijheid gelaten om hunne zaken zonder tusschenkomst van het buitenland zelven te regelen, dan zal de uitkomst goed of in allen gevalle aan de Italianen alleen te wijten zijn.

»Toen Keizer Napoleon onlangs den Paus aanried de onafhankelijkheid der Romagna te erkennen, zeide hij dat hem dan waarschijnlijk door de mogendheden het behoud van het overige grondgebied der kerk zou worden gewaarborgd. Aan geene schikking van dien aard hadden wij deel, en ik geloof ook niet, dat ons land geneigd zou zijn om zich daarmede in te laten.

»Mijn ambtgenoot voor de buitenlandsche zaken zal zoo spoedig doenlijk bewijsstukken en bescheiden betreffende Italie's zaken aan het Parlement voorleggen, en zij zullen, naar ik hoop en vertrouw, ons den bijval van deze vergadering doen verwerven. Immers onze staatkunde jegens Italie is zoo eenvoudig mogelijk geweest, en is zich zelve steeds gelijk gebleven. Wij zeiden in den beginne, en wij zeggen nog, dat er geen buitenlandsch geweld behoort te worden aangewend om invloed uit te oefenen op het volk van Italie, terwijl het bezig is zijne eigene zaken te regelen. Laat in Italie de zaken tusschen de regeringen en de bevolking worden afgedaan; laat aan de Italianen vrijheid om dien regeringsvorm en die indeeling van hun land aan te nemen, welke zij met hunne begrippen en belangen het meest overeenkomstig achten.

»Men werpt mij de bedenking tegen, dat er in Italie zelf, onder de personen wier gevoelen gezag heeft, verschil van meening omtrent hoofdpunten bestaat. Maar is zulks in Italie alleen het geval? Bestaat er bij voorbeeld, in deze vergadering eenstemmigheid over eenig gewigtig punt? Daarom plegen wij hier de onder ons oprijzende vragen bij meerderheid van stemmen te beslissen; welnu, laat het Italiaansche volk omtrent zijne zaken ook op die wijze beslissen. Is het waar dat Toscana zijn afzonderlijk volksbestaan wenscht te behouden, het zij zoo. Is het waar, dat de Koning van Napels de meest populaire onder al de monarchen is, welnu, laten zijne onderdanen dan door den band van liefde en toegenegenheid aan hem verknocht blijven. Is het waar, dat de bevolking der Romagna zoo gaarne door de pauselijke overheden geregeerd wil worden, laat haar dan weder in het genot komen van het geluk waarvan zij zich tijdelijk heeft laten berooven. Al wat wij verlangen is dat de Italianen meester van hunne eigene zaken, regters over hunne eigene belangen, beschikkers over hun eigen lot gelaten worden.

»Er is in geruimen tijd geene aangelegenheid aanhangig geweest, waarover het Engelsche volk een meer gevestigd gevoelen had dan het Italiaansche vraagstuk, en naar mijne overtuiging is onze staatkunde met dat gevoelen het meest in overeenstemming.

»Onze staatkunde in die aangelegenheid rust op hetzelfde beginsel, waarop de Britsche troon thans gebouwd is; en die staatkunde voerstaande, worden wij geschraagd en ondersteund door den geest van het Engelsche volk, door de historische overleveringen van ons land en door de grondbeginselen der constitutie waaronder wij het geluk hebben te leven."

Het slot der rede van lord Palmerston werd levendig toegejuicht, en het Huis heeft aan de daarin vervatte denkbeelden, even als het Hoogerhuis, zijn zegel gehecht door het ontwerp-adres zonder hoofdelijke stemming aan te nemen.

FRANKRIJK.

Bij een besluit van Keizer Napoleon van den 21sten dezer, in den *Moniteur* van gisteren afgekondigd, zijn nieuwe bepalingen omtrent het vervoer der bagage van officieren te velde gemaakt, met het doel, gelijk in den aanhef van het besluit gezegd wordt, »om de mobilisatie der troepen bij het uitbreken van eenen oorlog te bespoedigen en gemakkelijker te maken, en om de officieren te voorzien van hetgeen zij in eenen veldtogt behoeven."

Het besluit bepaalt hoofdzakelijk, dat de afdeelingen troepen, wanneer zij te velde trekken, voorzien zullen worden met rijtuigen, bespannen met twee paarden of muilezels, voor het vervoer van de bagage der officieren, van de kas en de geldelijke administratie, van de cantines, van de geneesmiddelen en werktuigen voor de veeartsen, en van de werktuigen der wapensmeden.

— Aan de *Indépendance Belge* wordt uit Parijs geschreven dat het Fransche leger steeds op eenen geduchten voet en voor alle gebeurlijkheden gereed gehouden wordt, en dat er nog dezer dagen uit de magazijnen der artillerie te Besançon eene aanmerkelijke hoeveelheid materieel aan het Fransche leger in Italie is toegezonden.

— In eenige fabrieksteden van Frankrijk zijn de gemoederen in ongerustheid en spanning gebragt door het vooruitzigt op eene vrijgevige wijziging van het Fransche tarief van in- en uitgaande regten, doch tot nog toe is geene ernstige rustverstoring het gevolg daarvan geweest. Alleen te Roubaix, in het departement van het Noorden, zijn eenige geringe wanordelijkheden voorgevallen. Aldaar waren, met het doel om de fabriekarbeiders op te ruijen, depêches aangeplakt, meldende dat buitenlandsche waren van alle invoerregt zouden worden vrijgesteld en dat de verordening tot afschaffing der invoerregten terstond in werking zou komen. Doch de overheid nam dadelijk maatregelen om de orde des noods krachtdadig te kunnen handhaven en tevens om de bevolking met de ware toedragt der zaak, welke door die depêches geheel verdraaid was, bekend te maken; en zoo is verhoed dat het werkvolk zijn ongenoegen op eene bedenkelijke wijze aan den dag legde. Het gevaar van rustverstoringen is echter te Roubaix nog niet geweken, daar de fabrikanten aldaar verklaard hebben van nu af den arbeid in hunne fabrieken eenen dag elke week te zullen laten stilstaan uit vrees dat de afzet van hun fabricaat door den ten gevolge der tariefswijziging te verwachten invoer van buitenlandsche goederen afnemen zal. Deze vrees wordt door onpartijdige lieden voor een voorwendsel tot opruijing der arbeidende volksklasse gehouden, dewijl de voorgenomen opheffing der verbodsbepalingen in Frankrijk eerst in het laatst van het jaar 1861 in werking zal komen.

De Parijsche *Patrie*, een ministerieel blad, keurt zulk eene handelwijze scherp af en beijvert zich om te betoogen dat de vrees der fabrikanten ongegrond is.

Het genoemde blad doet inzonderheid opmerken dat de weverijen door de verlaging van het invoerregt op hare grondstoffen, wol en katoen, reeds dadelijk grootelijks zullen worden bevoordeeld, terwijl zij nog tot October 1861 door de bestaande verbodsbepalingen tegen alle mededinging van de buitenlandsche nijverheid beveiligd blijven.

Terwijl de voorstanders van het beschermende stelsel zich trachten te doen gelden, zitten de andersdenkenden ook niet stil: en het zijn niet enkel groote handelssteden als Bordeaux, Montpellier, Marseille, welke de voorgenomen wijziging der Fransche handelsstaatkunde toejuichen. Zoo is te Calais, alwaar de vervaardiging van tulle een bestaanmiddel voor wel zes duizend menschen is, door de kamer van koophandel verklaard dat de instandhouding van het verbod van den invoer van dat artikel voor de inlandsche nijverheid niet meer noodig noch wenschelijk is.

— Naar de verzekering van den Parijschen correspondent der Londensche *Morning Post* wordt in de hooge kringen te Parijs stellig gezegd dat het congres tot regeling der Italiaansche aangelegenheden nog, het zij wat vroeger of wat later, zal gehouden worden.

ITALIE.

De hoofdorganen der in Sardinie bewindvoerende partij verklaren zich voor onverwijlde vereeniging van Midden-Italie met Sardinie. Zoo zegt de Turynsche *Opinione* in haar nommer van den 23sten dezer, dat de verwezenlijking dier vereeniging op handen is, dat de drang der omstandigheden onwederstaanbaar daarheen leidt, en dat 's Pausen weigerend antwoord op het schrijven van Keizer Napoleon geen bezwaar is van genoegzaam gewigt om den loop des tijds te kunnen stuiten.

De *Indipendente*, een ministerieel dagblad van Turyn, zegt in zijn nommer van 23 dezer, dat er thans geen bezwaar meer bestaat, hetwelk den Koning zou kunnen beletten Midden-Italie, overeenkomstig den door deszelfs bevolking geuiten wensch, onder het bestuur van eenen Sardinischen regent, en wel van eenen prins uit zijn huis, den Prins van Carignan, te stellen. Verder geeft dat blad aan Koning Victor Emanuel den raad, thans eenen togt door Toscana en het Emiliaansche landschap te doen, dewijl daardoor de band tusschen hem en de bevolking dier landen nog hechter zou worden.

— De nieuwe minister van onderwijs in Sardinie, de heer Mamiani, heeft den 21sten dezer, bij het aanvaarden zijner betrekking, eene aanschrijving aan de hem ondergeschikte overheden gerigt, waarin hij de constitutionele vrijheid van onderwijs en de behoefte aan middelen tot verlichting der lagere volksklassen in Italie op den voorgrond stelt. Hij hoopt, zegt hij, dat al zijne ondergeschikten zich beijveren zullen, bijstand en medewerking te verleenen aan eenen man, die onder de studiën grijs geworden is en die bovenal wenscht de wetenschap in Italie de hoogte van 's lands nieuwe bestemming te zien bereiken. Bovenal behoort men vertrouwen op de vrijheid te hebben. De vrijheid van onderwijs, welke door zijnen ambtsvoorganger reeds aanvankelijk in werking is gebragt, zal zich met te meer vrucht en te minder gevaar kunnen ontwikkelen, hoe meer de door de wet gestelde waarborgen en geëischte proefstukken van degelijken aard zijn, en hoe meer de burgerlijke gemeenten en de particuliere vereenigingen zich beijveren, de verstandelijke en zedelijke belangen met opoffering van stoffelijk voordeel te bevorderen.

» Gelukkig de staatsdienaar — zegt de heer Mamiani verder — die door het openbaar onderwijs te bescherpen en uit te breiden de onwetendheid onder de lagere klassen der bevolking doet verminderen. De schamele volksmenigte mag in Italie van de vruchten der wetenschap niet uitgesloten blijven; en het gouvernement behoort ijverig te arbeiden om die taak, welke heilig en eene vrije en edele natie waardig is, te vervullen."

— Te Florence zijn in den laatsten tijd door aanhangers der groothertogelijke regering pogingen aangewend om onder de bevolking opschudding en angst te verwekken, met het doel om daarvan voor hunne zaak partij te trekken. Er zijn, bij voorbeeld, op openbare pleinen bommen neêrgelegd en losgebarsten.

Deze pogingen hebben de beoogde gevolgen niet gehad. Evenwel heeft de Toscaansche regering noodig geacht, eene proclamatie uit te vaardigen, waarbij degenen, welke tegen de bestaande orde van zaken en tegen de koninklijke regering van Zijne Majesteit Victor Emanuel zamenzweren of aanslagen smeden, met geregtelijke vervolging en, indien zij eenig voordeel van staatswege genieten, met het onherroepelijk verlies daarvan bedreigd worden. Dat stuk is den 21sten dezer uitgevaardigd.

DUITSCHLAND.

In het Weener regeringsblad van den 28sten Januarij is eene keizerlijke verordening van 10 Januarij jl. betrekkelijk de Protestantsche kerk in Hongarije openbaar gemaakt. Deze belangrijke verordening strekt tot nadere uitvoering van het patent van 1 September ll., waartegen een deel der Hongaarsche Protestanten zich verzet, en logenstraft alzoo de geruchten welke verwachtten dat het gouvernement zich door die oppositie zou laten bewegen om het patent van 1 September in te trekken of althans te schorsen. Bij de nieuwe verordening worden de kerkelijke gemeenten, welke nog niet tot hare reorganisatie overeenkomstig het keizerlijk patent zijn overgegaan, in haar eigen belang aangemaand om dezelve uiterlijk vóór den laatsten Maart aanstaande tot stand te brengen, bij gebreke waarvan zij door het staatsgezag niet meer als wettig georganiseerd erkend worden, en alle uit die erkenning voortvloeiende regten en voordeelen verliezen zullen. Even zoo zullen de senioraats-vergaderingen zich uiterlijk vóór den 15den April aanstaande nieuw moeten organiseren, op straffe van de nietigheid harer besluiten.

De *Presse*, een der Weener dagbladen, zegt omtrent deze nieuwe verordening: »Deze bepaald uitgedrukte wil der regering berust op het in de verordening duidelijk doorstralende en alle wantrouwen wegnemende voornemen om den lang gekoesterden en dikwerf voorgedragen wensch naar het bijeenroepen van wettige synoden tot definitive regeling van de kerkelijke organisatie zonder verwijl te vervullen." Voorts blijkt daaruit, dat de ministeriele verordening van 2 September ll., welke door de oppositie als eene inbreuk op de wettige autonomie der Kerk wordt uitgekreten, slechts tijdelijk van kracht zal wezen, namelijk slechts zoo lang, tot dat de kerkelijke organisatie op grond van de besluiten der *ten spoedigste* bijeen te roepen synoden, definitief vastgesteld zal wezen. De verordening van 2 September kan dus niet anders beschouwd worden dan als een maatregel van overgang, en is, daar zij door de langs den synodalen weg vast te stellen kerkelijke wetten vervangen moet worden, eigenlijk niets meer dan eene kieswet tot zamenstelling der synode. Onder deze omstandigheden mag men dus misschien verwachten, dat nu ook die superintendentien en senioraten, welke zich tot dus ver tegen de in September uitgevaardigde verordeningen verzet hebben, van die handelwijze zullen terugkomen."

Een ander Weener blad, de *Oesterreichische Zeitung*, zegt: »De regering mogt zich niet zwak betoonen, noch op harde wegen werkend. Zij vindt dan ook gelijk gelegenheid om door de verordening van 10 Januarij eenen afkondigen [illegible] tot bukking van de oppositie tegen de 2 September genomen maatregelen."

BELGIE.

In de afdeelingen der Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers is, bij het onderzoek der nog aanhangige begrooting van uitgaven voor het departement van buitenlandsche zaken over 1860, gevraagd hoe het met de Belgische oorlogsmarine gesteld was, en of het gouvernement reeds besloten had, iets tot hare opbeuring te doen, of wel haar geheel te laten vervallen.

Hierop heeft de minister van buitenlandsche zaken, onder wiens departement de marine behoort, ten antwoord gegeven, dat hij binnen zeer korten tijd een ontwerp van wet zou indienen, ter bekoming van het noodige geld om de thans buiten dienst zijnde schepen, welke Belgie bezit, door twee nieuwe vaartuigen te kunnen vervangen.

CHINA.

Een door de Londensche *Times* aangehaald schrijven uit Hongkong van 30 November ll. zegt: »Berigten uit het noorden en geruchten uit het zuiden des lands melden ons, dat de Chinezen van onderscheiden kanten geschut bekomen, hetwelk in jonken en Siamesche vaartuigen naar zijne bestemming wordt gevoerd, en dat zij alle mogelijke aanstalten voor eenen krachtigen strijd maken. Geldelijke bijdragen, sommige van zeer aanzienlijk bedrag, worden uit alle deelen des rijks door de adellijken en aanzienlijken aan het gouvernement toegezonden. Al de rijst en granen, welke in het zuiden des rijks kunnen worden gemist, worden door de gouverneurs der zuidelijke gewesten verzameld en naar Peking gezonden.

»De Chinezen begrijpen dat de nieuwe strijd met de Westersche mogendheden van beslissenden aard zal zijn, en dat zij, zoo die strijd in hun nadeel uitvalt, niet alleen de door de Engelschen en Franschen aan den mond van den Peiho geleden nederlaag zullen moeten boeten, maar ook het handelsverkeer met de buitenlanders op een veel vrijgeviger voet zullen moeten brengen, en de vertegenwoordigers der Europesche mogendheden als gezaghebbende personen zullen moeten ontvangen."

NASCHRIFT.

Londen, 26 Januarij (des avonds). Lord Normanby heeft te kennen gegeven, dat hij de regering morgen zou interpelleren ter zake van het gerucht dat Savoye en Nizza door Sardinie aan Frankrijk zouden worden afgestaan.

Volgens de *Times* is de regering voornemens de sterkte der militie te verminderen.

Parijs, 26 Januarij. Eene depêche uit Napels van gisteren, door de *Patrie* medegedeeld, maakt geenerlei melding van het ontslag van den generaal Filangieri noch van eene ministeriele krisis.

Triest, 26 Januarij. Volgens berigt uit Konstantinopel van den 21sten zal het papiergeld tegen het laatst van Maart worden ingetrokken. De schatkist zal eene vergoeding voor het daardoor te lijden verlies erlangen door eene belasting van 10 pct. op alle huurwaarden.

De heer Bulwer heeft aan den Britschen consul te Rodosto bevel gezonden om de betrekkingen met de overheden aldaar af te breken.

Bern, 27 Januarij. De Zwitsersche Bondsvergadering heeft besloten dat de Fransche gouden munt in Zwitserland als wettig betaalmiddel zal gelden en dat er pasmunt van zilver zal worden geslagen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGravenhage, den 27sten Januarij 1860.

Uit een door Zijner Majesteits vice-consul te Calcutta ingezonden handelsberigt over de twaalf maanden, beginnende 1°. Mei 1858 en eindigende ultimo April 1859, wordt het volgende ontleend.

De handel, die gedurende het vorige jaar door de geldkrisis in Europa en Amerika en door den Indischen opstand veel geleden had, heeft zich in de laatste twaalf maanden spoedig hersteld. De invoer van vreemde goederen heeft eene in de geschiedenis van Britsch Indie voorbeeldelooze vermeerdering ondergaan, en ook de uitvoer is belangrijk toegenomen.

De *invoer* heeft bedragen:

		in 1858—1859.		1857—1858.
aan koopwaren	Rs.	103,778,305	Rs.	74,074,244
» specie	»	50,871,461	»	78,070,887
	Rs.	154,649,766	Rs.	152,145,131

De *uitvoer*:

aan koopwaren	Rs.	146,298,752	Rs.	133,810,495
» specie	»	6,268,802	»	8,596,918
	Rs.	152,567,555	Rs.	142,407,413

De vermeerdering van den invoer, ofschoon in verband staande met de uitbreiding van den landbouw, de vermeerdering van producten en de verbetering van derzelver prijzen, is voor een goed deel toe te schrijven aan de noodzakelijkheid om te voorzien in de behoeften van de meerdere Britsche troepen welke zich in deze gewesten bevonden.

De invoerregten zijn sedert Maart 1859 in dier voege gewijzigd, dat alle verschil, hetwelk vroeger ten voordeele van Britsche goederen bestond, is weggenomen, en de manufacturen van alle landen thans op denzelfden voet worden toegelaten. De inkomende regten zijn thans:

op artikelen van weelde, met inbegrip van thee, koffij, tabak, specerijen, provisien, kramerijen enz. . . . . 20 pct.
op bier . . . . 4 annas pr. gallon.
» wijn . . . . 2 ropijen » »
» brandewijn enz. . . . . 3 » » »
» katoenen garens . . . . 5 pct.
» alle andere artikelen (met uitzondering van ongemunt goud en zilver, specie, granen en zaden van alle soorten, ruwe katoen en wol, vee, steenkolen, boeken en machinerie, welke vrij van regten zijn) . . . . 10 pct.

De vermeerdering van den uitvoer heeft zich voornamelijk getoond in de betrekkingen met het moederland en Amerika; intusschen is ook de uitvoer van suiker en rijst naar Ceylon en Australie toegenomen.

Ook de uitgaande regten zijn in Maart jl. gewijzigd: die op granen en rijst werden verhoogd tot 2 annas per maand, en die op ruwe zijde, tabak en sterke dranken werden afgeschaft.

Regtstreeksche handel met Nederland heeft ook in het boven opgegeven tijdvak niet plaats gehad, en in den handel met de Nederlandsche kolonien is bij vergelijking met het vorige jaar eenige vermindering op te merken. De invoer van Java en Sumatra, die in 1857—1858 nog 26,770 ropijen bedroeg, bereikte in 1858—1859 slechts de waarde van 11,043 r., te weten: 10,993 r. aan goederen en 50 r. aan specie. De uitvoer derwaarts, die in 1857—1858 216,937 r. bedragen had, was in 1858—1859 slechts 156,681 r.

De vaartuigen, die regtstreeks van de Nederlandsche kolonien aankwamen, hadden eene tonnemaat van 216 onder Britsche en van 737 onder andere vlaggen; die, welke regtstreeks naar de Nederlandsche kolonien vertrokken, 199 ton onder Britsche en 628 ton onder andere vlaggen.

Wat den opiumhandel betreft heeft de invloed van den opstand op de prijzen zich nog altijd doen gevoelen. Dezelve hebben gevarieerd tusschen 1285 r. per kist, zijnde de laagste prijzen in Julij 1858, en 1640 r. de hoogste in Januarij 1859 voor Patna-opium, en tusschen 1245 Rs en 1875 r. voor Benares.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Januarij.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren gewassen.	In 24 uren gevallen.
27	Boven-Rhijn	Keulen,	+ 39.96	+ 4.1?	9 uren		0.16
26	Waal	*Nijmegen*	[illegible]	+ 8.78	8	0.46	
26	Neder-Rhijn	*Arnhem*	+ 9.9?	+ 2.98	8	0.42	
26	Geldersche IJssel	*Westervoort*	+ 10.40	+ 3.05	8	0.42	
25		*Keizersveer* (brug)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	0.35	
25	Boven-Maas	*Maastricht* (hoofdsluis)	+ 42.26		8	0.26	
25		*Grave*	+ 8.21	+ 3.36	8	0.26	
26	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	[illegible]		4 u. 15 m.		[illegible]
		Brielle L. W.	[illegible]		1 u. 20 m.		[illegible]

Het Bestuur van het Provinciaal Genootschap van Kunsten en Wetenschappen in Noordbrabant, doordrongen van het hooge gewigt en het verheven doel der Nederlandsche Taalcongressen, en onderrigt van veler leedwezen dat sedert het laatste Congres, te Antwerpen in het jaar 1856 gehouden, geene opvolging heeft plaats gehad, heeft in zijne vergadering van 24 Januarij jl. besloten, de letterkundigen van Belgie en Nederland uit te noodigen tot het bijwonen van het VIde Nederlandsche Taalcongres.

Dit congres zal in den loop van dezen zomer (de maand en dagen nader te bepalen) te 's Hertogenbosch gehouden worden.

Uit den boezem van het bestuur des Genootschaps is eene regelings-commissie benoemd, bestaande uit de heeren:

mr. F. J. E. van Zinnicq Bergmann, raadsheer in het Provinciaal Geregtshof van Noordbrabant;

M. J. Godefroi, medecinae doctor;

dr. C. R. Hermans, ridder der orde van de Eikenkroon, rector van het gymnasium te 's Hertogenbosch;

jonkhr. mr. E. J. C. M. de Kuyper, burgemeester der gemeente 's Hertogenbosch;

H. M. C. van Oosterzee, predikant te Oirschot;

jonkhr. mr. J. B. A. J. M. Verheijen, ridder der orde van de Eikenkroon, inspecteur van het lager onderwijs in Noordbrabant;

mr. J. Versfelt, ridder der militaire Willemsorde 4de klasse, raadsheer in het Provinciaal Geregtshof van Noordbrabant.

De letterkundigen, die aan het congres wenschen deel te nemen, worden beleefdelijk en dringend verzocht, zoo spoedig mogelijk van hunne toetreding en medewerking aan den secretaris kennis te geven.

Het programma der werkzaamheden zal later worden bekend gemaakt.

Het is der commissie aangenaam reeds thans te kunnen verzekeren, dat alle maatregelen genomen zijn om den leden het verblijf te 's Hertogenbosch zoo aangenaam mogelijk te maken.

's Hertogenbosch, 27 Januarij 1860.

Namens de regelings-commissie,
Jhr. mr. J. B. A. J. M. Verheijen, *President.*
dr. M. J. Godefroi, *Secretaris.*

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De gewone Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag den 31sten dezer geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 27sten Januarij 1860.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine

Brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat, gedurende de maanden *Januarij*, *Februarij* en *Maart* 1860, ten kantore van de betaalmeesters in de arrondissementen, dagelijks, Zon- en feestdagen uitgezonderd, de voldoening zal geschieden der gagementen, ten laste van den staat, over het 4*de quartaal* 1859; wordende hiermede alléén bedoeld de tijdelijke pensioenen welke door het Departement van Marine worden voldaan.

's Gravenhage, den 3den Januarij 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** De Directie der Nederlandsche Bank maakt bekend dat voortaan ook de Bankbiljetten van f 300 in een nieuwen vorm zullen worden uitgegeven.

Die vorm is grootendeels dezelfde als die van het nieuwe biljet van f 1000. De eenige afwijkingen zijn, dat op de voorzijde de woorden: *drie honderd gulden* met eene andere letter gedrukt zijn dan de woorden: *duizend gulden* op het zoo even genoemde biljet, en dat de gravure op de achterzijde niet *rood*, maar *groen* is.

De opmerkingen, vervat in de aankondiging van 14 December ll. omtrent de blijvende waarde der oude biljetten, zijn ook ten deze toepasselijk.

Amsterdam, 19 Januarij 1860.

De Directie der Nederlandsche Bank,
H. Croockewit, *President.*
W. C. Mees, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis, gewezen door de Arrondissements-regtbank, zitting houdende te Eindhoven, den 23sten Januarij 1860, is verleend de opheffing der curatele van *Johannes Guillelmus van Baar*, zonder beroep, wonende te Deurne, provincie Noordbrabant. Geschiedende deze bekendmaking in voldoening aan art. 517 Burgerlijk Wetboek.

Voor Extract conform,
M. van den Acker, *Procureur.*

VENNOOTSCHAP.

Bij onderhandsche acte, geregistreerd te Kampen den 26sten Januarij 1860, is tusschen de ondergeteekenden *Karel van Hulst* en *Barend Lodewijk van Dam*, beiden wonende te Kampen, aangegaan eene Vennootschap, ten doel hebbende het voor gemeenschappelijke rekening uitgeven van boeken en den zoogenaamden commissiehandel in boeken, en wat daartoe kan gerekend worden te behooren.

De Vennootschap is gevestigd te Kampen, en wordt gedreven onder de firma *van Hulst en van Dam*; dezelve is aangevangen den 1sten Januarij 1860 en zal eindigen ultimo December 1864, mits minstens zes maanden vóór het einde van dien termijn door den eenen Vennoot aan den anderen daartoe opzage wordt gedaan; alsdan geene opzegging geschiedende, zal de compagnieschap geacht worden telkens voor één jaar te zijn gecontinueerd, tot dat zoodanige opzage zal hebben plaats gehad.

De Vennooten hebben beiden het regt de firma te teekenen, doch zullen geene boeken mogen worden uitgegeven of omtrent die uitgave eenige contracten worden aangegaan, zonder goedkeuring van beide Vennooten, en kunnen evenmin eenige gelden worden op- of ter leen genomen of borgtogt worden aangegaan zonder toestemming van beide Vennooten, welke goedkeuring of toestemming alleen zal kunnen blijken door hunne mede-onderteekening van hunne eigenen naam, met bijvoeging van dien der firma.

De papierhandel en handel in kantoorbehoeften, zoo als die tot op heden door den eerst-ondergeteekende wordt gedreven, is onder dit contract van Vennootschap niet begrepen, maar zal door dezen voor eigen rekening en ten zijnen name worden voortgezet.

K. van Hulst.
B. L. van Dam.

*** Bij Acte, op den 21sten Januarij des jaars 1860 voor den Notaris *W. Klinkhamer* en Getuigen te Amsterdam verleden, is tusschen de ondergeteekenden *Adolph Remy*, Makelaar, en *Johannes Pieter Klinkhamer* Junior, Makelaar, wonende beiden te Amsterdam, aangegaan eene Vennootschap tot uitoefening voor gemeenschappelijke rekening der Makelaardij in Metalen en wat daartoe behoort, onder de Firma van *Remy & Klinkhamer*, tot welker teekening een ieder der Vennooten het regt en vermogen zal hebben, doch welke teekening tot geene andere einden hoegenaamd zal mogen worden gebruikt, dan tot zaken deze Vennootschap regtstreeks aangaande of tot dezelve betrekking hebbende, en alzoo geenszins tot het opnemen van gelden, het doen van speculatien, het teekenen van borgtogten en andere dergelijke handelingen. En zulks voor den tijd van vier jaren, aanvang genomen hebbende den 1sten Januarij 1860 en alzoo eindigende den 31sten December 1863, des echter, dat de Vennoot, die alsdan de Vennootschap wil doen eindigen, verpligt zal zijn daarvan vóór den 1sten Julij 1863 aan zijnen Mede-vennoot schriftelijk kennis te geven, terwijl bij ontbreken van zoodanige kennisgeving de Vennootschap voor den tijd van één jaar zal zijn verlengd, en zulks van jaar tot jaar, zoolang tot dat eene schriftelijke opzegging zal hebben plaats gehad, en dat bij overlijden van een der Vennooten gedurende den loop van dit Contract, zonder nalating van eene Weduwe en Kinderen, de Vennootschap met zoodanigen dag van overlijden zal zijn ontbonden, terwijl bij overlijden van een der Vennooten, gedurende den loop van dit Contract, met nalating van eene Weduwe en Kinderen, of een van beiden, de Vennootschap met den 31sten December van het jaar, waarin het overlijden heeft plaats gehad, zal ophouden.

Ad. Remy.
J. P. Klinkhamer *Jr.*

*** Bij onderhandsche Acte, in dato 23 Januarij 1860, is tusschen de ondergeteekenden *Leonhard Christiaan Eliza van der Brugh*, Cargadoor en Convooilooper, en *Klaas Doedes Breuning*, Oud-Koopvaardijkapitein, beiden wonende te Nieuwe Diep, gemeente Helder, aangegaan eene Vennootschap tot het uitoefenen van de Cargadoors- en Convooiloopers-zaken, en het waarnemen van de belangen der Schepen, welke in het Nieuwe Diep binnenkomen of daarvan uitgaan, en zulks voor een tijdvak van tien achtereenvolgende jaren, te rekenen van den 1sten Februarij 1860 af. De Firma der Vennootschap zal zijn: *van der Brugh & Breuning*, tot de teekening van welke, in zaken de Vennootschap betreffende, de beide Vennooten geregtigd zijn, zonder die echter immer te mogen bezigen tot het teekenen van obligatien, promessen, borgtogten, acceptatien in blanco of het opnemen en negotieren van Gelden, al ware zulks ten behoeve der Firma, waartoe dus, indien zulke opneming of negotiatie noodig mogt zijn, altijd de particuliere Handteekening der beide Vennooten zal worden vereischt.

Nieuwe Diep, den 26sten Januarij 1860.

L. C. E. van der Brugh.
K. Doedes Breuning.

*** De Erfgenamen onder het voorregt van Boedelbeschrijving van *Jacob Blom*, in leven Aannemer, te Groet, gemeente Schoorl, roepen bij deze de bekende en onbekende Schuldeischers van dien Erflater op tegen Maandag den 6den Februarij 1860, des middags ten 12 ure, ten Kantore van den Notaris *Abraham Pieter de Lange*, te Schoorldam, om aan dezen Rekening en Verantwoording van hun beheer af te leggen, en aan te toonen, dat de Nalatenschap niet toereikende is om de bevoorregte Schuldeischers te voldoen, zoodat er geene uitbetaling der overige Schuldvorderingen kan plaats hebben.

AANKONDIGINGEN VAN VERTALINGEN VAN BOEKWERKEN enz.

WEST-INDISCHE WETGEVING.

Door den Boekhandelaar OLDENZEEL, te Rotterdam, zijn uitgegeven de volgende door de Staatscommissie, benoemd bij Koninklijk besluit van 27 September 1852, nº. 46, voor de Nederlandsche West-Indische Kolonien vervaardigde Ontwerpen, alle in groot 8º:

1º. Reglement op de Regterlijke Organisatie, prijs f 0.20;
2º. Reglement op de Burgerlijke Regtsvordering, prijs f 1.30, en
3º. Wetboek van Koophandel, prijs f 1.40.

Na verloop van eenige dagen zullen ook verkrijgbaar zijn: *Het Burgerlijk Wetboek*; *Eenige bepalingen omtrent Faillissement*; en *Het Wetboek van Strafvordering.*

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

(Vrijdag 27 Januarij 1860.)

Amsterdam.

	pCt.			
Nederl. W. Sch.	2 1/2	64 13/16	64 15/16	—
Dito dito	3	77	—	—
Dito dito	4	98 15/16	99	—
Syndicaat	3 1/2	—	—	—
Handelmaatsch.	4 1/2	126		
Belgie. Bij Rothschild	2 1/2	—	—	—
Rusl. Bij Hope en Co. 1798 en 1816	5	104 1/2	—	—
Dito 1828–1829	5	102 3/8	—	—
Dito 1840	4	—	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854	5	90 5/8	—	—
Dito 1855	5	100 [illegible]	—	—
Engelsche	4 1/2	[illegible]		

	pCt.			
Spanje. Nieuwe 3% thans	1 3/4	33	33 1/8	—
Amortisabele		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	43	43 1/16	—
Portug. Te Lond.	3	43 3/4	—	—
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	49 3/16	49 5/8	49 7/16
Dito Zilv. Nation.	5	54 5/8	55 3/16	54 7/
Dito Zilver 1849–1854	5	69 1/2	70	—
Dito 1849–1852	2 1/2	26 3/4	27	—
Mexico, Londen	3	—	—	—
Granada		—	—	—
Venezuela		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	94 7/8
Mexico			—
Spanje	3	»	—
Dito	1 3/4	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			[illegible]
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	52 1/8
Nat. Metalliek	5	»	57
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1 3/4	»	—
[illegible]			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	68.45
Fr. Créd. Mob.			751
Binnenl. Spanje	3	»	43
Spanje	1 3/4		—
Russische Spoorwegen			—

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	71.50
Idem Nationaal			79.60
Wissel Londen			134.00

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.